

Opomenutí v trestním právu

Abstrakt

Předkládaná práce je relativně uceleným a vzhledem k současnému stavu tuzemské trestněprávní teorie i vcelku komplexním zpracováním otázek týkajících se fenoménu opomenutí v trestním právu. V textu jsou tedy řešeny z mého pohledu všechny významné problémy, které s trestní odpovědností za omisivní jednání souvisejí. Jedná se především o materii spojenou s postavením institutu opomenutí v rámci nauky trestního práva hmotného, pojem opomenutí v trestním právu a důvod a historický vývoj trestnosti opomenutí. Dále je v práci pojednáno o jednotlivých typech trestných opomenutí a otázkách s tím souvisejících, a to včetně upozornění na rozdíly mezi tradičním, dvojím členěním na straně jedné a novějším, trojím členěním trestných omisí na straně druhé, počítaje v to zdůraznění nedostatků tradičního přístupu a poukázání na přednosti novějšího konceptu. Novějšímu přístupu k trestní odpovědnosti za opomenutí přitom v práci věnuji největší pozornost a jeho východiska podrobně popisují, neboť to považuji za klíčové, nejvýznamnější téma dizertace. Vyjadřuji se rovněž k velice důležité problematice příčinného vztahu, samozřejmě zejména z hlediska trestní odpovědnosti za opomenutí. Pozornost je v rámci předkládaného textu věnována též tuzemskému přístupu k trestní odpovědnosti za opomenutí, a to nejen z hlediska teoretického, nýbrž i z hlediska praxe, a to za současného promítnutí principů novějšího přístupu spočívajícího v trojím členění trestných opomenutí do českého právního prostředí. Nechybí samozřejmě ani stručné úvahy *de lege ferenda*. Závěr práce věnuji řádkám, které se týkají zejména vztahu mezi opomenutím, coby jedné ze dvou základních forem lidského jednání (vedle konání), a zvláštními formami trestné činnosti (vývojová stadia trestné činnosti a účastenství).